

The Project Gutenberg eBook of Kaksi mestaria: Kansannäytelmä 1:ssä näytöksessä, by Urho Wiljo Walakorpi

This ebook is for the use of anyone anywhere in the United States and most other parts of the world at no cost and with almost no restrictions whatsoever. You may copy it, give it away or re-use it under the terms of the Project Gutenberg License included with this ebook or online at www.gutenberg.org. If you are not located in the United States, you'll have to check the laws of the country where you are located before using this eBook.

Title: Kaksi mestaria: Kansannäytelmä 1:ssä näytöksessä

Author: Urho Wiljo Walakorpi

Release date: June 19, 2016 [EBook #52374]

Language: Finnish

*** START OF THE PROJECT GUTENBERG EBOOK KAKSI MESTARIA: KANSANNÄYTELMÄ 1:SSÄ
NÄYTÖKSESSÄ ***

Produced by Pseudonym: Urho Haapanen

KAKSI MESTARIA

Kansannäytelmä 1:ssä näytöksessä

Kirj.

URHO HAAPANEN [U. W. Walakorpi]

Hämeenlinnassa, Boman & Karlsson, 1905.

Hämeenlinnan Uusi Kirjapaino.

HENKILÖT:

Neulainen, suutari.

Saksinen, räätäli.

Maija, muuan 45 v. eukko.

Aatami.

Nuorisoa.

Näyttämö:

Metsäinen paikka. Taustana järvi saarineen.

(Aatami tulee pienessä hutikassa pullo kädessä; laulaa.)

Aatami:

Ja ei tämä poika se huolia tunne, kannan ei tuskia rinnassaan. Mieli tän poian se aina on nuori, silmä se loistavi riemusta vaan.

Mieli tän poian se aina on nuori,
kieli tän poian se liikkuva on.
pullo tän poian se aina on täysi,
neste se siinä on loppumaton.

Tyhjäksi pulloni käypi jos joskus,
Jällehen täyteen täytän mä sen,
nautin ja juon sekä laulan ja maistan,
maistan, maistan ja tanssielen.

Kenpä se viitsiskin itkeä täällä surra ja vaivoja vaikertaa, armast' on astua elämän teitä miekkonen ken täällä käydä saa!

Mutta ei! Tämä laulu ei oikein tällä hetkellä sovellu, minun mieleni on pimeää kuin yö, ja tämä vaalea neste ei voi minun suruani sammuttaa. Ah, minun viuluni, minun kallis viuluni, miksi luovuinkaan minä sinusta, miksi möin minä sinut yhden viinapullon hinnasta! Kuulkaat minua! Eikö ole minulla suruhun syytä: tänä aamuna ei ollut minulla penniäkään taskussani. Tunsin kurkkuni käheäksi. Menin viinakauppiiaan luokse ja panttasin hänelle viuluni, joka minua vuosia monia oli palvellut, jonka säveleet minun mieleni kirkastivat ja sieluni kantoivat taivaitten tupihin. Mutta iloa ei antanut minulle viina kuin hetkeksi. Viuluani, sen säveleitä minä kaipaankin! Vaan kukaan ei lainaa minulle rahaa saadakseni ostaa sen takaisin. Mitä teen minä poloinen mies? (Ajattelee ja kävelee). Mutta muistanpa jotakin. Minun takkini on jotensakin hyvä. Heh! Minäpä menen ja annan sen viinakauppiaille, niin ehkä saan takaisin viuluni. Kummallista etten tätä seikkaa ennemmin huomannut. Se oli visusti keksitty, ja sen päälle kannattaa ottaa ryppy. (Juo ja laulaa).

Laulan, laulan, enkä itke, Surua mä tunne en; laulan sekä välillä mä pullostani maistelen.

Laulaisin mä kullalleni,
kulta jos se mulla ois;
laulun kun mä hälle soisin,
tottahan se suukon sois.

Suukon yhden taikka kaksi
Simasilta huuliltaan.
Voi, jos oiskin mulla tyttö
hänt' en heittäis' ollenkaan.

Saksinen (Tulee): Kuulehan Aatami, heitä nyt laulusi hetkeksi ja kuulo minua.

Aatami: Mitä sinulla on sanottavaa, minä olen hartaasti kuuleva. Vanhan ystävytemme vuoksi olen kuuleva sinua. Mutta kuulehan, kraatari Saksinen, sinä teit minulle erään kerran sangen ahtaat housut; ne eivät sopineet ensinkään minulle; mutta kuitenkin otit sinä täyden maksun — mitä sanot siitä?

Saksinen: Tahdonpa korjata sen seikan tulevaisuudessa. Mutta nyt pyytäisin sinua auttamaan minua eräessä asiassa, sangen tärkeässä asiassa...

Aatami: Minä en ole mies, joka turhanaikaisia muistelee. Kerro minulle asiiasi. Housuista en puhu enää sanaakaan.

Saksinen: Lupaatko auttaa minua, Aatami?

Aatami: Parhaani mukaan.

Saksinen: Asia, josta aion puhua sinulle on tärkeää, kuten jo sanoin. Ja koskee se minua ja Maijaa, tuota Alitalon Maijaa — tunnethan sinä sen?

Aatami: Kyllä tunnen, kyllä tunnen. Sangen soma eukko. Muuten aivan mukiinmenevä, mutta liian leveä lanteiltaan. Mutta mitäs siitä! Annahan kuulla!

Saksinen: Se on nyt niin, että jo ensi näkemästä tuo Maija minua suuresti miellytti; silmäni tarttuivat häneen; ja kun sitten sain kuulla, että hänellä on rahaakin säästössä sievonon summa, kasvoi minun mieltymiseni, kunnes lemmeksi leimahti.

Aatami: Mutta miksi et sitten ole jo nainut eukkoa?

Saksinen: Olenhan minä jo kauan aikaa tuumannut eukkoa kosia, mutta eräs seikka on minua ollut estämässä. En oikein ymmärrä tuota Maijaa; ei se juuri minua mielellään lähentele. Ja olenpa ollut huomaavinani, että se vähän tavallista hellempin katselee sitä kirkonkylän puolihupsua suutaria...

Aatami: Vai suutaria, Jaa-a, ei se muija hullummin tekisi, vaikka suutarin ottaisikin. Mies on hieman tuhma vaan, mutta kunniallinen, peräti kunniallinen ja rehellinen mies. Mutta jos suutari sinua estää aikeissasi, tekee hän väärin — niin, väärin hän tekee.

Saksinen: Aikeissani hän estää minua, se on varma, ja sentähden täytyisi minun saada hänet väistymään tieltäni. En ole uskaltanut kosia edes eukkoa; olen pelännyt saavani rukkaset, kun olen huomannut hänen hellät välinsä suutarin kanssa. Ai, ai, minä todellakin kiipelissä olen! Tuo Maija on rikas — minun asiani ovat hieman huonolla kannalla. Ja paitsi sitä, rakastan minä Maijaa täydestä sydämmestäni. Päivä päivältä minun rakkauteni kasvaa, mutta toivoton on minun mieleni, sillä päivä päivältä teen myös sen ikävän huomion, että tuon suutarin ja Maijan väli käy yhä hellempäksi. Ai, ai, Aatami, ei ole lystiä katsella se!

Aatami: Veljeni kraatari, sinä olet murheisella mielellä. Maista pullostani!

Saksinen: Minä kiitän sinua.

(Juo).

Aatami (Maistaa hänkin): Ja nyt lausu minulle, veliseni, miksi puhut näitä asioita minulle?

Saksinen: Miksikä puhun näitä asioita sinulle? Lupasithan sinä auttaa minua?

Aatami: Tahtoisit siis, että minun tulisi toimia siihen suuntaan, jotta suutarin ja Maijan suhde muuttuisi kylmäksi ja sinun ja Maijan väli sitä mukaa lämpenisi? Sekö tahtosi?

Saksinen: Niin. Ja varmaan tiedän, että sinä voit asian onnellisesti toimittaa, kunhan vaan tahdot. Ennenkin olet tällaisissa asioissa onnistunut.

Aatami (Ajattelee): Tahdonpa asiaa ajatella. Vaikeata se tosin lienee, mutta vanhan ystävyysseuramme vuoksi, kraatari Saksinen, tahdon auttaa sinua. Parastani koetan ja luulenpa onnistuvani. (Ajattelee). Mutta palkkioksi tulee sinun antaa minulle pari markkaa rahaa...

Saksinen: Kernaasti annan sen.

Aatami: Minä nimittäin välttämättömästi tarvitsen tuon summan, sillä katsohan, asia on tämä: aamulla panttasin minä viuluni viinakauppiaille yhdestä pullollisesta; ja viuluni täytyy minun saada takaisin, muuten kuollutta on iloni. Anna siis minulle raha; hyvin toimitan asiasi.

Saksinen (Antaa Aatamille rahaa): Tässä Aatami. Mielelläni annan tämän ja enemmänkin jos onnistumme.

Aatami (Ottaa rahat, jotka pistää taskuunsa): Enempää en pyydä. Ja nyt menen minä lunastamaan viuluni ja sitten alan toimittaa asiaa. (Erikseen). Mikä onnen potkaus! Nyt ei tarvitse minun takkiani pantata. Tämän asian päälle kannattaa ottaa ryyppy. (Juo. Saksiselle.) Hyvästi nyt!

(Menee).

Saksinen: Jumalan haltuun! (Sangen hauskalla tuulella). Voisiko Aatami todellakin toimittaa asian? Tämä kaikki tuntuu niin kummalliselta. Tulisiko todellakin muijakseni tuo pullea eukko? Häinkö minun paitani pesisi, minun vuoteeni valmistaisi? Armasta on sitä ajatella. Tosin minä en nyt paljoakaan häntä sulasta rakkaudesta muijakseni halua, vaikka Aatamille hieman valehtelin, saadakseni asiani alkuun; tuo raha, jota säilyttää hän piirongin laatikossaan, minua enemmän viehättää. Huonot ovat hieman omat asiani; Maija voisi täydellisesti pelastaa minut taloudellisesta rappiotilastani. — Mutta luulenpa, että tuo Aatamin antama neste meni päähäni. Pääni on hemmetin huono — ja johtunee sen huonous siitä, että sangen vähän olen väkeviä maistellut. Mutta se ei ole suinkaan minun syyntä. Parhaalla tahdollanikaan en voi ansaita niin paljoa, että siitä joku summa viinaan riittäisi. (Huokaa). Kraatarin palkka on huono — Jumala paratkoon! Mutta kun minä nyt tuon Maijan saisin ja sen rahat niin...

(Nauraa, säpsähtää). Kuka tulee?

Neulanan (Tulee sortuukiin ja valkeaan kaulahuiviin puettuna, erikseen): Onkohan täällä näkynyt Maijaa?

Saksinen (Erikseen.) Suutari! Minun kilpakosijani!

Neulanan: Kuulehan, veli Saksinen, oletko täällä äskettäin nähnyt Maijaa?

Saksinen (Erikseen): Se on hänellä aina mielessä. (Puhuu tyyliä ja ivallisesti). Vai Maijaa! En ole nähnyt.

Neulanan: Antanet anteeksi minulle, että vaivasin sinua kysymykselläni, mutta kuulehan, veli Saksinen, minulla olisi vähän sanomista tuolle Maijalle...

Saksinen: Vai niin.

Neulanan: Se on nyt niin, että minä jo kauan aikaa olen tuota Maijaa pitänyt muita muijia parempana...

Saksinen: Kyllä olen sen huomannut.

Neulanan (Naurahtaa): Oletko huomannut sen?

Saksinen Ellen olisi huomannut, sitten olisin minä silmät ummessa astunut.

Neulanan: Luuletko, että myös Maija on sen huomannut?

Saksinen: Aivan vannaan.

Neulanan (Hyvilläään): Niin luulen minäkin, sillä viime aikoina on hän minua sangen leppeästi katsellut. Kuulehan, veli Saksinen, minä olen todellakin mieltynyt tuohon Maijaan...

Saksinen: Vai niin.

Neulanan: Ja minä olen päättänyt ottaa hänestä eukon itselleni.

Saksinen: Vai niin.

Neulanan: Olen jo kauan aikaa aikonut häntä kosia, mutta se on vaikea tehtävä, se on vaikea tehtävä!

Saksinen: Niin se taitaa olla.

Neulanan: Se vie voimia. Mutta nyt olen minä vahvasti päättänyt sen tehdä. Siksi juuri haen Maijaa.

Saksinen (Erikseen): Penteleen suutari! Hän ehkä voittaa minut. Luotan sentään Aatamiin ja hänen toimiinsa.

Neulanan: Minä uskallankin nyt astua hänen eteensä rohkeammalla mielellä, sillä tilaisuutta varten olen minä itseni juhlaaateisiin sonnustanut.

Saksinen: Aivan oikein.

Neulanan: Tämä sortuuki sopii minulle mainiosti vai kuinka?

Saksinen: No koko lailla.

Neulanan: Minä sain sen muuten sangen halvalla hinnalla. Satuin onnekseni joutumaan muutaman herrasmiehen pakinoille, oikein sinatöörimiehen, ja hän minulle sanoa tokasi, että kuulehan suutari Neulanan, osta tuosta sortuuki itsellesi, kolmella markalla saat. Niin sanoi ja kaupat me tietysti teimme. Tarjosi tuo sinatööri harjakaisiksi puol'kuppistakin, mutta minä en juonut, sillä Maija vihaa sellaisia miehiä, jotka maistelevat ja ennen kaikkea tahdon olla hänen suosiossaan.

Saksinen: Parhainta se onkin.

Neulanan: Tämän kaulahuivin sitten ostin minä eräältä kulkukauppiaalta... (Katsoo metsään). Mutta kas! Tuollahan kulkee Maija puiden lomassa, tunnen hänet valkeasta esiliinastaan. Veli Saksinen, anna nyt anteeksi! Minun täytyy mennä. Hyvästi nyt!

(Juoksee vasemmalle).

Saksinen: Tulisesti rakastunut mies! Mutta odota ja odota: voitto on minun!

(Menee vastaiselle suunnalle).

Maija (Tulee hetkisen kuluttua): Missähän lienee Jussi? Minä olen häntä kaikkialta hakenut, mutta en mistään löytänyt. Ei hän juuri sunnuntaisin tuvassa istu, kyllä hän kulussa on, missä sitten lieneekin. No, kai tänään vielä tavataan. Mielelläni minä hänet nyt näkisinkin, minulla kun olisi hänelle pieni lahja annettavana. (Ottaa esiliinansa alta valkean kaulahuivin). Ostin sen eräältä kauppamieheltä, joka eilen illalla luokseni pistäysi. Jussi tulee varmaan sangen iloiseksi tämän saatuaan. Hän onkin jo kauan aikaa kärsinyt kaulahuivin puutetta. (Piilottaa sen taas esiliinansa alle). Voi sentään, kun hän nyt pian tulisi!

Neulanen (Tulee, huomaa Maijan): Kah, täällähän Maija onkin. Ja minä kun olen hakenut ja hakenut...

Maija: Sielläkö se Jussi tuleekin. Päivää!

Neulanen: Päivää!

Maija: Mutta oletpa sinä nyt hieno! Mistä ihmeestä olet tällaisen sortuukin saanut? Sehän on juuri kuin rovestin takki. Ja sopii niin mainiosti. Sinä näytät sangen somalta tuossa puvussa.

Neulanen (On kuunnellut tyytyväisenä niskatukkaansa raappien): Sortuukin ostin minä, Mutta sopiiko se todellakin minulle?

Maija: No niin erinomaisesti! Ja entäs sitten sinun hattusi! Mistä ihmeestä olet kaikki saanutkaan?

Neulanen: Hattu on isävainajani vanha kirkkohattu. Löysin sen ullakosta romujen joukosta...

Maija (Siunaten): Homujen joukosta! Synti on pitää tuollaista hattua romujen joukossa.

Neulanen: Niin arvelen minäkin. Kyllä tämä vielä hatun tehtävän täyttää ja koska se kerran kelpasi isävainajalleni, niin kelvanneehan se minullekin.

Maija: No miks'ei!

(Taustalle on viime puhelun aikana ilmestynyt Saksinen ja Aatami, jolla on viulu kainalossa. He ovat olleet kiivaassa keskustelussa. He poistuvat silloin tällöin ja tulevat taas uudestaan näkyviin. Maija ja Neulanen eivät huomaa heitä.)

Neulanen: Mutta kuulehan, Maija, mitä sinä säilytät esiliinasi alla.

Maija: Koetahan arvata.

Neulanen: Minä olen sangen huono arvaamaan — en minä todellakaan tiedä...

Maija: Koeta, koeta vaan.

Neulanen: Onko se — onko se — kaulahuivi?

Maija: Kas arvasithan! (Ottaa kaulahuivin esille). Mutta arvaahan nyt kuka tämän saa.

Neulanen: Tuota — eihän Maija vain sitä minulle anna?

Maija: Sinulleko? Sinulle juuri. Kiitä nyt oikein koreasti. — Mutta kas! Sinullahan on itselläsikin samanlainen. Voi, kun tuota en tiennyt!

Neulanen: Mitäpäsi siitä, mitäpäsi siitä! Ei lisä pahaa tee ja nyt voin minä pitää omaa huiviani joka päivä, mutta sinun antamaasi vain sunnuntaisin.

Maija: No niin, no niin. Mutta etkö edes kiitä lahjastani?

Neulanen: Paljon kiitoksia! Sinä olet aina niin hyvä minulle Maija.

Maija: Panehan nyt tämä huivi koreasti taskuusi.

Neulanen (Panee huivin taskuunsa): Aina olet niin hyvä minulle, Maija.

Maija: Älähän nyt!

Neulanen: Lahjoja annat sinä minulle, mutta minä en vielä koskaan ole sinulle mitään antanut.

Maija: Pienethän ne ovat olleet minun lahjani... mitäpä sinä sellaisia muistelet!

Neulanen: Mutta kuulehan, Maija. Vaikka lahja onkin pieni, tuntuu se kumminkin sangen suurelta, kun saa sen vastaan ottaa... kun saa sen vastaanottaa sellaiselta, josta pitää paljon... jota rakastaa...

Maija (Lyö häntä hellästi): Mitä sinä nyt sellaisia puhut!

Neulanen: Minkätähden en sitten saisi puhua sellaisia? Kauan aikaa olen jo aikonut sinulle sanoa tätä, mutta en ole saanut siihen tilaisuutta. Mutta nyt...

Maija: Ole tuossa hupisematta!

Neulanen: Mutta nyt, Maija, nyt sanon sinulle sen. Jo ensi näkemästä olen minä tykännyt sinusta. Miten onnellinen minä olisinkaan, jos sinäkin...!

Maija: Äläkän nyt! — Mutta tässä seison minä ja sinun kerallasi rupattelen. Aikaa sitten olisi minun pitänyt olla Eveliinan tykönä. Hyvästi hetkeksi!

(Pois).

Neulanen (Katslee suu ammollaan hänen jälkeensä): Kuin tuhka tuulehen menivät minun aikeeni. Pois kiisi eukko, ennenkuin edes pääsin oikeaan alkuun. Vai Eveliinan tykö, ja juuri nyt! Mistä penteleestä hänen päähänsä kaikki sellaiset pälkähtävätään? Rakastaakohan se minua ollenkaan, kun noin lähtee? Niin... (Huokaa). Sellaista se on! Mutta toisella kerralla onnistun paremmin, siihen luotan. Menenpä katsomaan menikö se Eveliinan luokse vai minuako narrasi.

(Lähtee, mutta samassa tulee Aatami.)

Aatami (Tarttuu Neulaseen): Kuulehan! Minne olet menossa?

Neulanen: Noo — en juuri mihinkään. Mitä sitten?

Aatami: Sinä olet hieman murheisella mielellä.

Neulanen: Mistä tiedät sen?

Aatami: Sen näen naamastasi.

Neulanen: Aivan oikein. Minua hiukkasen surettaa.

Aatami: Mikä sinulla on suruna?

Neulanen: Tahdonpa kertoa sen sinulle. Äsken juuri, tällä samalla paikalla, olin minä Maijan kanssa keskustelussa. Kosin häntä, mutta juuri, kun olin tärkeimpään kohtaan pääsemäisilläni, jätti hän minut, menoiansa meni.

Aatami: Surkuttelen suuresti kohtaloasi kovaa. Mutta kuulehan, maista täältä pullostani ja kohta on sammuva sun surusi. (Itsekseen). Minä juotan miehen humalaan. Kyllä Maija hänet heittää, kun näkee juovuksissa. Ja sitten voi kraatari ilman esteitä koettaa onneansa. Tämä on viisas päähänpisto! (Neulaselle). Hei, mies, mitä töllistelet?

Neulanen: Mitä sanoit sinä äsken?

Aatami: Sinä nukut! Maista pullostani ja kohta surusi sammuu.

Neulanen: En. Minä en juo.

Aatami: Mitä sanot? Minkätähden?

Neulanen: En ole koskaan ryypännyt.

Aatami: Mitä tekee se. Juo pois vaan.

Neulanen: Maija on kieltänyt minua.

Aatami: Maija. Mutta eihän hän sitä nyt saa tietää. Maista! Tämä on makeaa.

Neulanen: Luuletko sitten aivan varmaan, että viina tekee mielen iloiseksi?

Aatami: "Sanasta miestä", kraatari.

Neulanen: Siinä tapauksessa ei vahingoksi olisi, vaikka vähän maistaisinkin.

Aatami: Ei se vahingoksi ole. Kas tässä!

(Tarjoaa.)

Neulanen: Taitaa tehdä viina kielenkin kevyemmäksi?

Aatami: Sen se tekee. Kun vähän maistaa, liikkuu kieli sukkelaan.

Neulanen: Asia on nimittäin se, että minä en oikein osannut puhua puhuttavaani Maijalle; kieleni on kankea...

Aatami: Siis juo. Kielesi kankeus on katoava.

Neulanen: Onko se aivan varma? Ethän vain valehtele?

Aatami: Sinulleko minä valehtelisin! En koskaan. Parastasi katson.

Neulanen: Annahan sitten pullo tänne.

Aatami (Antaa pullon Neulaselle): Tässä.

Neulanen (Katselee ympärilleen): Ettei vain Maija näkisi...

Aatami: Eihän se täällä ole.

Neulanen (Vie pullon huulilleen, mutta vetää sen heti takaisin): Kuulehan, onko tämä väkevää?

Aatami: Mitä vielä! Mietoa kuin sokurivesi.

Neulanen (Vie pullon huulilleen, mutta vetää heti takaisin): Karvastaako tämä kurkkua?

Aatami: Sanoinhan jo, että se on mietoa kuin sokurivesi.

Neulanen (Vie taas huulilleen. Aikoo juoda): Älä vain sano Maijalle.

Aatami: En, en.

Neulanen (Juo): Nyt minä join.

Aatami: Miltä maistui?

Neulanen: No olihan se koko hyvää, täytyy sanoa.

Aatami: Maista toinenkin kerta,

Neulanen (Epäröiden): En minä oikein uskalla — mutta samahan se. (Juo useita kertoja). No nyt tunnen minä edes viinan maun. Tuo kraatari Saksinen minulle joskus on kerskaton lausunut, että siinä mies, joka ei edes viinanmakua tunne. Mutta tunnenhan sen nyt?

Aatami: Aivan varmaan.

Neulanen: Tässä pullosi — tai annahan, minä vielä kerran... (Juo). Hyvää on!

Aatami: Minun viinani on aina makeaa.

(Maistaa).

Neulanen (Tulee humalaan): Kuulehan, mikä vaikuttaa sen, että mieleni muuttuu kepeäksi ja jalkani tuntuvat raskaiksi? Mikä vaikuttaa sen, että äskeinen surumielisyys sammuu ja kaikki tuntuu suloiselta?

Aatami: Tämä neste vaikuttaa sen. (Itsekseen). Kas niin, nyt on toimeni toimitettu! Kyllä nyt Maija antaa sinulle matkapassit. Parasta, että heti menen Saksiselle ilmoittamaan iloisen sanoman. Jää rauhaan!

(Menee).

Neulanen (On ruvennut hoipertelemaan): Hei, Aatami, älä mene! Pentele! menee se. Olenkohan minä nyt siis kerrankin humalassa? Sitä se lienee. Ja ihanaa se on. Ah, luulenpa, että aukenee eteeni uusi maailma! Ah, luulenpa, että korkealle kohoan! Hei, Aatami, minne menet? Anna minulle vielä tilkkanen sitä ruusuista juomaa, anna minun vielä sen tenhosta nauttia. Mutta hän ei kuule. Hei! Minä en ole koskaan laulanut, mutta nyt tuntuu minulla olevan ääntä ja suurta ääntä sittenkin. (Laulaa ja polkee jalkaa).

Ja mitä minä itken ja mitä minä itken ja mitä minä vaivoja vaikerran, tyttö kun mulla on sievä ja sorja, impi kun käy minun rinnallan!

Tule, tule, tyttöni, tule, tule, impeni tulkosi, armas, sä rinnalle mun Suukko sä lahjoita, pulmuni hellä, purppurahuulilta lämpeiltä sun!

Tule, tule, Maijani, pullea Maijani, Maijani, muijista armahin sä! Sitten me vannomme lemmet ja liitot pappilan vihkimäpenkillä.

Hei vaan! Menee se kuin oppineelta. Tallella on ääni.

(Nuorisoa tulee).

1:nen poika: Suutarihan nyt on lystillä tuulella. Laulaakin kuin paras lukkari.

Neulanen: Aivan oikein. Minulla on hyvä ääni. En ole huomannut sitä ennen käyttä; en ole lahjoistani vaaria ottanut. Mutta nyt olen sen tekevä; aion hakea tämän kylän lukkariksi. Ja hei vaan, miten minä sapatin päivänä veisaan! Kajahtavat Herran temppelit, seinät, koska ääneni soi. Ja ihmettelevä on minua maailma.

2:nen poika: Sen me uskomme aivan hyvin.

3:s poika: Mutta mestari taitaa olla hieman hutikassa?

Neulanen: Te olette oikeassa. Vähän olen ryypännyt. Mutta kuulkaat! Varoitampa teitä yhdestä seikasta: älkäätkä sanoko Maijalle, että olen juonut. Sillä muuten suuttuu hän minulle, eikä koskaan lepy.

1:nen poika: Emme sano. Olkaa huoletta!

2:nen poika: Tietäkääkö mestari, missä on Aatami?

Neulanen: Tässä oli hän äskettäin, minne lienee mennyt.

2:nen poika: Aiomme vaan tänä iltana vähän tanssia ja etsimme soittajaa. Tuleehan mestarikin mukaan?

Neulanen: Tahdonpa harkita asiaa. — Mutta, ystäväiseni, onko se Maija, joka tulee tuolla?

3:s poika: Maija se on.

Neulanen: Minua hieman pelottaa, vaan mitä siitä! Olenhan minä mies ja housuja jalassani kannan. He, he, he!

Maija (Tulee; huomaa, että Neulanen on hutikassa; lyö käsiään yhteen kummastuneena): Jussi, oletko se sinä?

Neulanen: Heh, minähän se olen!

Maija: Ja sinä olet juonut itsesi humalaan!

Neulanen: Maija, älä katso minua niin tuimasti! Mitä tekee se vaikk' olen hieman maistanutkin? Mies se, ken maistaa uskaltaa.

Maija (Vääntelelee käsiään): Sellainen olit siis sinäkin, samanlainen kuin muutkin. Paremmaksi luulin minä sinua. Voi sentään!

Neulanen (Lähenee Maijaa): Mutta eihän tämä nyt mitään haittaa tee. Älä sentähden sure, Maija, vaan iloitse, iloitse minun tähteni, sillä minun on hyvä olla. Hei vaan! Sinä kohtelit minua vähän nyrpeästi äsken, menemään lähdit ihan ilman syytä, mutta sitä en tahdo muistella, minä annan anteeksi sinulle.

Maija: Kun pitäisit edes suusi kiinni, niin olisi se jotain!

Neulanen: Maija, miksi puhut minulle noin? Miksi katsot minua kuin vihamiestäsi pahinta? Ja kuitenkin minä kaikesta sydämmestäni rakastan sinua!

(Rientää Maijan luo ja heittäytyy hänen kaulaansa; mutta saa Maijalta sellaisen sysäyksen, että kaatuu.)

Maija: Hyi sinua! Hyi, juopunut retkale! Anna heti pois minun kaulahuivini, anna heti, täst'alkaen en enää tahdo nähdä sinua!

Neulanen (Nousee ylös): Pahoin teit minulle, Maija, sysätessäsi minut luotasi. Toinen mies minun sijassani olisi silmittömästi suuttunut, mutta yhä vieläkin rakastan minä sinua. Hei, Maija, ensi pyhänä me papin pakinoille menemme ja sitten...

Maija (Tarttuu häneen): Tuki suusi! Anna heti pois minun kaulahuivini!

Neulanen: Mutta, Maija kulta, sinähän annoit sen minulle?

Maija: Anna heti se pois! Paremmalle miehelle sen annan. Sinua en tahdo enää nähdäkään.

Neulanen (Peräytyy askeleen): Huivi on minun! Sinä annoit sen minulle ja siks' se on minun.

Maija: Minäkö antaisin huiveja kaikenlaisille hampuseille. Vai et meinaa antaa? Kyllä sen minäkin saan. (Tarttuu Neulaseen ja tempaa hänen taskustaan kaulahuivin). Ja nyt hyvästi sinun kanssasi!

(Poistuu kiivaasti.)

Neulanen (Puoli itkussa): Voi, voi, voi, voi, kaulahuivin antoi, takaisin otti! Maija, Maija, hoi, älä mene vielä! Pentele sentään, ei taida se enää rakastaakaan minua!

(Nuoriso on nauraen katsellut kohtausta.)

1:nen poika: Mitä mestari nyt tällaista asiaa surra viitsii!

2:nen poika: Huoli pois! Ei suru auta maailmassa.

Neulanen: Te olette oikeassa. Mutta on se sentään ikävää, ellei tuo Maija enää tykkää minusta. Suuttunut se oli niin penteleesti!

1:nen tyttö: Mutta onhan muuallakin tyttöjä... kyllä mestari saa rakkaampiakin.

Neulanen: Aivan oikein. Maa on suuri ja lavea ja neitoja paljon. Sanotaan, että joka vuosi syntyy naisia kaksi kertaa niin paljon kuin miehiä. Onkohan siinä perää?

1:nen poika: Kyllä se on totta. Mestarilla ei näin ollen ole hätäpäivää.

Neulanen: Mitäs minulla! Mutta luuletteko, että minä saan yhtä hyvän muijan kuin tuo Maija, vaikka hän hylkäisikin minut?

2:nen tyttö: Ihan varmaan.

1:nen tyttö: Ja eihän tuo Maija niin erinomainen ole. Hulluhan se on, joka heti suuttuu, jos mies vähän maistelee.

Neulanen: Se on totta, hulluhan se on. Palttua minä annan sellaiselle, kuin tuo Maija on. Nyt olen päättänyt sen. — Mutta kuulkaahan, neuvokaa minulle joku, jota nyt rupeaisin armastelemaan.

2:nen poika: Kyllähän sellaisia paljon löytyy, jotka mestarista pitävät.

Neulanen: Kuka esimerkiksi?

2:nen poika: No, esimerkiksi tuo Peltolan Eveliina.

Neulanen: Aivan oikein. Hän on sangen soma muija. Ja eihän se vielä ole liiaksi vanhakaan.

3:s poika: Mikäs vanha se vielä on! Tuskin viidenkymmenen.

Neulanen: Se sopii hyvin. Minun ikäni on myös niillä vaiheilla. Jaa'a Eveliinan otan minä kullakseni. Se on päätetty. Lähden heti hänen luoksensa. Maijalle annan palttua.

2:nen poika: Me lähdemme myös sinnepäin. Voimmehan siis kulkea yhdessä.

Neulanen: Aivan hyvin. Mutta emmeköhän tässä mennessämme pistä lauluksi? Kyllä minä alan.

1:nen poika: Tehdään se.

Neulanen: No niin. Lauletaan sitten, pojat, lauletaan se laulu, jonka Ahtolan Aukusti teki silloin kun Leena antoi hänelle rukkaset. Se soveltuu muuten minulle sangen hyvin.

1:nen tyttö: Ei sellaisia lauluja!

Neulanen: Se lauletaan. Nyt, pojat, ottakaa äänestä kiinni. (Lyö tahtia ja alkaa laulaa. Kaikki menevät).

(Pojat ja Neulanen laulavat).

Ja en minä itke sittenkään, en tunne tuskan tulta, mä vaikka sainkin rukkaset sinulta, Leena kulta. En murehdi, en ollenkaan, oon ilomieliiä, laulan vaan, mä kyllä kullan uuden saan ja entist' upeamman!

Maija (Tulee hetkisen kuluttua vastaiselta suunnalta): En minä nyt sentään olisi koskaan uskonut, että Jussi ryyppäisi, en olisi uskonut, vaikka joku olisi sitä minulle sanonutkin. Mutta sellaistaahan se on, että asia niin mahdottomalta kun se näyttääkin, voi kumminkin mahdolliseksi tulla. (Katselee siihen suuntaan, jonne Neulanen ja muut menivät). Tuolla hän nyt astuu muiden keralla ja näyttää olevan sangen iloisissaan. Viina villitsee miehen, viisaastakin tekee se hullun. — Taisin minä sentään olla ehkä liiaksi ankara Jussia kohtaan; ellei tämä olisikaan hänen syytänsä; jos muut olisivat juottaneet häntä? Mitä vielä! Kyllä maar mies osaa niin paljon vastustaa, ettei hänelle väkisin tyrkytetä. Vapaasta tahdostaan on hän juonut; ja minä tein aivan oikein sanoessani hänelle, etten enää tahdo olla hänen kansansa missään tekemisissä. Tehkoon nyt mitä tahansa, minä en hänestä välitä, en pennin edestä.

(Aatami tulee viulu kainalossa vetäen Saksista mukanaan.
Saksinen vastustelee.)

Aatami (Erikseen Saksiselle): Nyt olen laittanut asiat niin, että Maija on suuttunut suutariin ja nyt saat sinä koettaa onneasi.

Saksinen (Erikseen Aatamille): En, en minä uskalla!

Aatami (Samoin): Kyllä minä kosin. (Maijalle). Päivää, Maija!

Maija: Mitä nyt?

Aatami: Se on nyt niin, Maija, että tämä kraatari Saksinen, taitava neulan käyttäjä ja muuten kunniallinen mies, on huomannut elämänsä liian yksitoikkoiseksi ja ikäväksi, ja on hän sentähden päättänyt ottaa itsellensä ystävän, joka on hänelle sopiva. — Eikö asia ole niinkuin sanoin?

Saksinen: Kyllä se niin on.

Maija: Mutta minkätähden puhutte tätä minulle?

Aatami: Ei niin kiireesti, Maija, ei niin kiireesti. — Useampia neitokaisia on kraatari tähystellyt, mutta ainoastaan yhteen ovat hänen silmänsä kiintyneet. — Eikö asia ole kuten olen sanonut?

Saksinen: Niin se on. Ainoastaan yhteen ovat silmäni kiintyneet, ainoastaan yhteen.

Maija: Vai niin.

Aatami: Mutta ennenkun asiaa pitemmälle puhumme, tahdon mainita, että kraatari Saksinen ei suinkaan ole mikään roskamestari, sillä onpa tapahtunut, että senaattorikin on häneltä housut tilannut ja työn kuntoa kiitellyt. (Saksinen nykäsee Aatamia hihasta). Ja vielä tahdon mainita, että hän ei suinkaan ole mikään köyhä mies. Talo on oma ja rahaa kuin roskaa.

Maija: Vai niin.

(Aikoo mennä).

Aatami (Tarttuu häneen): Maija, pari sanaa vielä. Tuo yksi, johon mies on silmänsä iskenyt, joka lemmen on syyttänyt häneen, tulisen ja todellisen lemmen, olet juuri sinä, Maija. Sinua on rakastanut kraatari ja sinua ilman hänen elämänsä on syksyistä ja sumeata. Minä siis sinulta kysyn, tahdotko hänen kerallansa elämän surut ja ilot jakaa, tahdotko tulla hänen heikommaksi astiaksensa?

Maija (Joka Aatamin puheen aikana on koettanut päästä irti kuitenkin onnistumatta): Vai kosii Saksinen minua? No, enpä olisi uskonut! Mutta ikävä kyllä, täytyy minun panna vastaan. Päästä minut!

(Tempaisee itsensä irti ja poistuu).

Saksinen (Kiroten): Siinä se nyt oli!

Aatami: Pentele sentään!

Saksinen: Nyt on kaikki turhaa. Se rakastaa sittenkin tuota kurjaa suutaria.

Aatami: En minä luule kuitenkaan, että niin on asian laita. Katselin metsästä heidän kohtaustaan, Maijan ja suutarin, ja ainakin siitä päättäen on Maija ainaiseksi suutarin hyljännyt, vaikka ei sinullakaan, veikkoseni, ole mitään toivoa.

Saksinen: Pentele sentään! Luulin minä sinun toimittavan asiasi paremmin.

Aatami: Minä parastani koetin. Muuta en voi tehdä. Sinun mielesi on musta, veikkoseni. Juo, (tarjoaa pulloa) tämä surut sammuttaa!

Saksinen: Minua ei haluta.

Aatami: Ainakin minua haluttaa. (Juo). Muuten tämä kepponen rupesi jo kyllästyttämään minua. Ajattele, hellästi rakastivat toisiansa Maija ja suutari, heidän liittonsa olisi onnelliseksi tullut; nyt tulini minä ja erotin heidät. Tein väärin ja kalvaapa se omaatuntoani hieman.

Saksinen: Vai niin, sinä näytätkin olevan suutarin puolella.

Aatami: Veljeni kraatari, tämä tosiaankin surettaa minua. He rakastivat toisiansa lemmellä puhtaalla ja todellisella, jota vastoin, sinä rakastit Maijaa melkein ainoastaan rahojen tähden...

Saksinen: Mitä sanot!

Aatami: Näin ollen oikeus ja kohtuus olisi ollut, että suutari ja Maija olisivat toisensa saaneet. (Ajattelee). Kuule, veliseni, lepy nyt jo, älä vihaa kann sydämmessäsäsi.. Kuule, emmekö menekin Maijan luo ja ilmoita hänelle asian todellista laitaa? Saamme ehkä vielä rakastavien välit entiselleen?

Saksinen: Paha sinut periköön! Vai vielä ilmaista asiaa. Mene helvettiin!

Aatami: Minun täytyy se tehdä. Tänä iltana vielä pitää rakastavien välit olla kuin ennenkin. Tämä kaikki säälistää minua.

Saksinen: Sinä perkele!

Aatami: Veljeni kraatari, älä ole murheisalla mielellä, vaikka kehnosti onnistuikin asiasi. Saat sinä eukkoja muualtakin ja aivan yhtä rikkaita. Kuule, laulanpa sinulle laulun, joka on lohduttava sinua. (Laulaa):

Ei tän kylän neiet ne pulskia oo, mies niitä ei lempiä voisi. On muualla tyttäret hellemmät, on muualla impyet viehkeemmät.

Ja maljan mä kunniaks' heidän nyt juon ja toisenkin kohta mä maistan. Jos armasta tahdot sä, kaihoat, mies, niin muualle, muualle johda sä ties, on muualla hellemmät immet.

(Taputtaa räätäliä olalle). Niin laula, kraatari, laula ja iloinen ole!

Saksinen: Mene hittoon lauluinesi!

(Pois).

Aatami: Pois menen minäkin. Tuota miestä en enää tahdo palvella. Maijan luokse lähden ja teen sovinnon hänen ja suutarin välillä.

(Pois).

Neulanen (Hetkisen kuluttua vastaiselta suunnalta): Maija, Maija hoi! Maija-a-a! Minnehän se meni? Voi sentään! Nyt se varmaan on minuun ainaiseksi suuttunut. Että tämän nyt piti tapahtua! Muistan hämärästi että minä äsken olin hänen kanssansa keskustelussa; hän haukkui minua, ja riisti minulta kaulahuivin, jonka oli antanut minulle. Hämärästi muistan tämän, sillä minä olin humalassa. Lähdin sitten muiden keralla teitä tallustamaan — mutta matkalla selvisi pääni, humala katosi kuin tuhka tuuleen. Silloin, selväksi tultuani, näin kaikki oikeassa valossa. Voi sentään! Mutta heti täytyy minun tavata Maijaa, minun täytyy! Hän kyllä antaa minulle anteeksi, kun koreasti pyydän. — Minnehän se meni? Maija, Maija, hoi! Maija, hoi-i-i!

Maija (Tulee ärtyisesti): Mitä sinä tahdot?

Neulanen (Kiepsahtaa Maijan kaulaan): Anna nyt, Maija kulta, anteeksi!

Maija (Sysää hänet luotansa): Pois, minä en tahdo nähdä sinua!

(Aikoo mennä).

Neulanen (Estää sen): Voi, eihän tämä ollut minun syyni!

Maija: Vai ei sinun syysi. Kenen sitten?

Aatami (Joka viime kohtauksen aikana on kuunnellut kauempana): Syy on minun.

Maija: Aatami?

Aatami: Minä juotin suutarin humalaan. Suo siis, Maija, anteeksi hänelle ja ota hänet armoihisi

jälleen.

Maija: Selitä asia tarkemmin.

Neulanen: Niin, Aatami rakas, selitä! Minua ei Maija usko.

Aatami: Tahdonpa sen kertoa siis, että rauhan saisitte. Asia on tämä, kraatari Saksinen myös oli tulisesti ihastunut sinuun, Maija, mutta toivottomaksi huomasi hän tilansa, sillä olipa hän huomannut, että sinä paljon pidit suutarimestari Neulasesta...

Maija: Siinä hän lienee erehtynyt.

Aatami: ... ja suutari piti sinusta. Sentähden päätti mies turvautua juoniin. Lupasi minulle pari markkaa, jos minä laittaisin asiat niin, että sinun ja suutarin väli tulisi kylmäksi. Minä satuin juuri olemaan rahanpuutteessa; olin nimittäin pantannut viuluni viinakauppiaalle yhdestä pullollisesta; halusin saada sen takaisin ja lupasin toimittaa kraatarin asiat. Tiesin, että sinä, Maija, vihaat juopuneita miehiä; päätin sentähden juottaa suutarin humalaan. Tässä onnistuinkin. Tosin hän kauan vastusteli. Mutta sattui hänen mielensä olemaan hieman murheisana ja juuri sinun tähtesi, Maija...

Neulanen: Aivan oikein. Sinä lähdit minun luotani niin äkisti, siitä tuli murheisaksi mieleni.

Aatami: Siis on Maijallakin syynsä jutussa.

Neulanen: En minä olisi ryyppännytkään, ellei mieleni olisi ollut murheisana. Ja Aatami sanoi minulle että suru katoaa, kun vähän maistaa.

Maija (Lyö käsiään kummastuneena): No enpä uskonut olisi! Vai tällainen juttu!

Aatami: Juuri tällainen juttu. Loput tiedätkin sinä itse. Minua suuresti rupesi kaduttamaan, että olin saattanut kahden rakastavan välin eripuraiseksi. Päätin sentähden selittää jutun. En olisi ehkä konstailemaan ryhtynykään, mutta tuo viulu asia...

Maija: Hyvin teit, Aatami, kertoessasi tämän mulle. Minä olinkin niin pahalla mielellä, että...

Neulanen: Ja minä olin epätoivosta pakahtua. Mutta nyt on kaikki hyvin, Maija!

Maija: Niin on. Kaikki on nyt hyvin, Jussi!

Neulanen: Muija...

Maija: Jussi...

Neulanen: Aatami sanoi meitä rakastaviksi, Rakastammekohan me toisiamme?

Maija (Kiihkeästi syleillen suutaria): Rakastamme, rakastamme! Tämän kepposen perästä on minun rakkauteni kasvanut kaksinkertaiseksi!

Neulanen (Syleillen Maijaa): Ja minä en koskaan ole näin sinua rakastanut! Hei, Maija, nyt elämä alkaa elämältä tuntua! Katso! Tuolla hongiston helmassa seisoo tölli, minne me muutamme. Laaja näköala on sen akkunasta yli metsien ja laaksojen. Sen akkunan ääressä olen minä monta kenkäparia valmistanut. Niin, sinne muutamme. Minä teen kenkiä, sinä rukkia väännät ja jalallasi kehtoa heilutat, jossa pieni punaposkinen nukkuu...

Maija: Pieni punaposkinen poika!

Neulanen: Josta kasvaa suutari isänsä vertainen. — Aatami, minä olen onnellinen, minä!

Aatami: Sen uskon. Olisipa minullakin vielä se aika, kun Liisa vainaa vierelläni astui! Mutta kalmistossa nukkuu hän nyt.

Neulanen: Rauha hänelle! Mutta, Aatami, sinä tiedät, millaista on elämä naimisissa olevan miehen. Lausu se minulle!

Aatami: Millaistako hänen elämänsä? Käyntiä päivänpaisteisella kummuilla, kulkua ihanassa laaksossa, jossa koivut juuri ovat kukkaan puhjenneet, jossa lähteet lirisevät ja linnut laulavat ja tuulet soivat leppeinä leyhyen viileyttä. Sellaiseksi olen hänen elämänsä tuntenut. Se on alituista nautintoa, alituista onnea... ja suruja ja huolia ei hänen poluillaan ole.

Neulanen: Yhä korkeammaksi tunnen minä onneni. Aatami, minä olen onnellisin suutarimestari auringon alla! Onnellisin mies, joka naskalia ja pikeä on konsanaan käyttänyt! Minun armas Maijani! (Syleillen Maijaa). Mutta soita, veikkoseni, meille pienoinen polkka. Minä tanssin Maijan kanssa

morsiustanssini!

Aatami: Tai kihlajaistanssisi.

Neulanen: Miten vaan, mutta soita!

Aatami: Sen olen tekevä.

(Soittaa).

Neulanen: Ja nyt minun morsiameni!

(Tanssii Maijan kanssa). (Nuorisoa tulee.)

1:nen poika: Kas! täällähän Aatami onkin ja kiihkeästi soittaa hän soitikollaan. Hei, tytöt, nyt saamme hauskaa!

(Tempaa lähimmän tytön kainaloonsa ja hänen kerallaan ryhtyy tanssimaan. Muut tekevät samaten, joten kohta kaikki ovat pyörimässä. Mutta ylinnä karkelossa liehuu Neulanen käsivarrellaan hymyilevä Maija).

Esirippu.

*** END OF THE PROJECT GUTENBERG EBOOK KAKSI MESTARIA: KANSANNÄYTELMÄ 1:SSÄ
NÄYTÖKSESSÄ ***

Updated editions will replace the previous one—the old editions will be renamed.

Creating the works from print editions not protected by U.S. copyright law means that no one owns a United States copyright in these works, so the Foundation (and you!) can copy and distribute it in the United States without permission and without paying copyright royalties. Special rules, set forth in the General Terms of Use part of this license, apply to copying and distributing Project Gutenberg™ electronic works to protect the PROJECT GUTENBERG™ concept and trademark. Project Gutenberg is a registered trademark, and may not be used if you charge for an eBook, except by following the terms of the trademark license, including paying royalties for use of the Project Gutenberg trademark. If you do not charge anything for copies of this eBook, complying with the trademark license is very easy. You may use this eBook for nearly any purpose such as creation of derivative works, reports, performances and research. Project Gutenberg eBooks may be modified and printed and given away—you may do practically ANYTHING in the United States with eBooks not protected by U.S. copyright law. Redistribution is subject to the trademark license, especially commercial redistribution.

START: FULL LICENSE
THE FULL PROJECT GUTENBERG LICENSE
PLEASE READ THIS BEFORE YOU DISTRIBUTE OR USE THIS WORK

To protect the Project Gutenberg™ mission of promoting the free distribution of electronic works, by using or distributing this work (or any other work associated in any way with the phrase “Project Gutenberg”), you agree to comply with all the terms of the Full Project Gutenberg™ License available with this file or online at www.gutenberg.org/license.

**Section 1. General Terms of Use and Redistributing Project Gutenberg™
electronic works**

1.A. By reading or using any part of this Project Gutenberg™ electronic work, you indicate that you have read, understand, agree to and accept all the terms of this license and intellectual property (trademark/copyright) agreement. If you do not agree to abide by all the terms of this agreement, you must cease using and return or destroy all copies of Project Gutenberg™ electronic works in your possession. If you paid a fee for obtaining a copy of or access to a Project Gutenberg™ electronic work and you do not agree to be bound by the terms of this agreement, you may obtain a refund from the person or entity to whom you paid the fee as set forth in paragraph 1.E.8.

1.B. “Project Gutenberg” is a registered trademark. It may only be used on or associated in any way with an electronic work by people who agree to be bound by the terms of this agreement. There are a few things that you can do with most Project Gutenberg™ electronic works even without complying with the full terms of this agreement. See paragraph 1.C below. There are a lot of things you can do with Project Gutenberg™ electronic works if you follow the terms of this agreement and help preserve free future access to Project Gutenberg™ electronic works. See paragraph 1.E below.

1.C. The Project Gutenberg Literary Archive Foundation (“the Foundation” or PGLAF), owns a compilation copyright in the collection of Project Gutenberg™ electronic works. Nearly all the

individual works in the collection are in the public domain in the United States. If an individual work is unprotected by copyright law in the United States and you are located in the United States, we do not claim a right to prevent you from copying, distributing, performing, displaying or creating derivative works based on the work as long as all references to Project Gutenberg are removed. Of course, we hope that you will support the Project Gutenberg™ mission of promoting free access to electronic works by freely sharing Project Gutenberg™ works in compliance with the terms of this agreement for keeping the Project Gutenberg™ name associated with the work. You can easily comply with the terms of this agreement by keeping this work in the same format with its attached full Project Gutenberg™ License when you share it without charge with others.

1.D. The copyright laws of the place where you are located also govern what you can do with this work. Copyright laws in most countries are in a constant state of change. If you are outside the United States, check the laws of your country in addition to the terms of this agreement before downloading, copying, displaying, performing, distributing or creating derivative works based on this work or any other Project Gutenberg™ work. The Foundation makes no representations concerning the copyright status of any work in any country other than the United States.

1.E. Unless you have removed all references to Project Gutenberg:

1.E.1. The following sentence, with active links to, or other immediate access to, the full Project Gutenberg™ License must appear prominently whenever any copy of a Project Gutenberg™ work (any work on which the phrase “Project Gutenberg” appears, or with which the phrase “Project Gutenberg” is associated) is accessed, displayed, performed, viewed, copied or distributed:

This eBook is for the use of anyone anywhere in the United States and most other parts of the world at no cost and with almost no restrictions whatsoever. You may copy it, give it away or re-use it under the terms of the Project Gutenberg License included with this eBook or online at www.gutenberg.org. If you are not located in the United States, you will have to check the laws of the country where you are located before using this eBook.

1.E.2. If an individual Project Gutenberg™ electronic work is derived from texts not protected by U.S. copyright law (does not contain a notice indicating that it is posted with permission of the copyright holder), the work can be copied and distributed to anyone in the United States without paying any fees or charges. If you are redistributing or providing access to a work with the phrase “Project Gutenberg” associated with or appearing on the work, you must comply either with the requirements of paragraphs 1.E.1 through 1.E.7 or obtain permission for the use of the work and the Project Gutenberg™ trademark as set forth in paragraphs 1.E.8 or 1.E.9.

1.E.3. If an individual Project Gutenberg™ electronic work is posted with the permission of the copyright holder, your use and distribution must comply with both paragraphs 1.E.1 through 1.E.7 and any additional terms imposed by the copyright holder. Additional terms will be linked to the Project Gutenberg™ License for all works posted with the permission of the copyright holder found at the beginning of this work.

1.E.4. Do not unlink or detach or remove the full Project Gutenberg™ License terms from this work, or any files containing a part of this work or any other work associated with Project Gutenberg™.

1.E.5. Do not copy, display, perform, distribute or redistribute this electronic work, or any part of this electronic work, without prominently displaying the sentence set forth in paragraph 1.E.1 with active links or immediate access to the full terms of the Project Gutenberg™ License.

1.E.6. You may convert to and distribute this work in any binary, compressed, marked up, nonproprietary or proprietary form, including any word processing or hypertext form. However, if you provide access to or distribute copies of a Project Gutenberg™ work in a format other than “Plain Vanilla ASCII” or other format used in the official version posted on the official Project Gutenberg™ website (www.gutenberg.org), you must, at no additional cost, fee or expense to the user, provide a copy, a means of exporting a copy, or a means of obtaining a copy upon request, of the work in its original “Plain Vanilla ASCII” or other form. Any alternate format must include the full Project Gutenberg™ License as specified in paragraph 1.E.1.

1.E.7. Do not charge a fee for access to, viewing, displaying, performing, copying or distributing any Project Gutenberg™ works unless you comply with paragraph 1.E.8 or 1.E.9.

1.E.8. You may charge a reasonable fee for copies of or providing access to or distributing Project Gutenberg™ electronic works provided that:

- You pay a royalty fee of 20% of the gross profits you derive from the use of Project Gutenberg™ works calculated using the method you already use to calculate your applicable taxes. The fee is owed to the owner of the Project Gutenberg™ trademark, but he has agreed to donate royalties under this paragraph to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation. Royalty payments must be paid within 60 days following each date on which you prepare (or are legally required to prepare) your periodic tax returns. Royalty payments should be clearly marked as such and sent to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation at the address specified in Section 4, “Information about donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation.”
- You provide a full refund of any money paid by a user who notifies you in writing (or by e-mail) within 30 days of receipt that s/he does not agree to the terms of the full Project Gutenberg™

License. You must require such a user to return or destroy all copies of the works possessed in a physical medium and discontinue all use of and all access to other copies of Project Gutenberg™ works.

- You provide, in accordance with paragraph 1.F.3, a full refund of any money paid for a work or a replacement copy, if a defect in the electronic work is discovered and reported to you within 90 days of receipt of the work.
- You comply with all other terms of this agreement for free distribution of Project Gutenberg™ works.

1.E.9. If you wish to charge a fee or distribute a Project Gutenberg™ electronic work or group of works on different terms than are set forth in this agreement, you must obtain permission in writing from the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, the manager of the Project Gutenberg™ trademark. Contact the Foundation as set forth in Section 3 below.

1.F.

1.F.1. Project Gutenberg volunteers and employees expend considerable effort to identify, do copyright research on, transcribe and proofread works not protected by U.S. copyright law in creating the Project Gutenberg™ collection. Despite these efforts, Project Gutenberg™ electronic works, and the medium on which they may be stored, may contain “Defects,” such as, but not limited to, incomplete, inaccurate or corrupt data, transcription errors, a copyright or other intellectual property infringement, a defective or damaged disk or other medium, a computer virus, or computer codes that damage or cannot be read by your equipment.

1.F.2. LIMITED WARRANTY, DISCLAIMER OF DAMAGES - Except for the “Right of Replacement or Refund” described in paragraph 1.F.3, the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, the owner of the Project Gutenberg™ trademark, and any other party distributing a Project Gutenberg™ electronic work under this agreement, disclaim all liability to you for damages, costs and expenses, including legal fees. YOU AGREE THAT YOU HAVE NO REMEDIES FOR NEGLIGENCE, STRICT LIABILITY, BREACH OF WARRANTY OR BREACH OF CONTRACT EXCEPT THOSE PROVIDED IN PARAGRAPH 1.F.3. YOU AGREE THAT THE FOUNDATION, THE TRADEMARK OWNER, AND ANY DISTRIBUTOR UNDER THIS AGREEMENT WILL NOT BE LIABLE TO YOU FOR ACTUAL, DIRECT, INDIRECT, CONSEQUENTIAL, PUNITIVE OR INCIDENTAL DAMAGES EVEN IF YOU GIVE NOTICE OF THE POSSIBILITY OF SUCH DAMAGE.

1.F.3. LIMITED RIGHT OF REPLACEMENT OR REFUND - If you discover a defect in this electronic work within 90 days of receiving it, you can receive a refund of the money (if any) you paid for it by sending a written explanation to the person you received the work from. If you received the work on a physical medium, you must return the medium with your written explanation. The person or entity that provided you with the defective work may elect to provide a replacement copy in lieu of a refund. If you received the work electronically, the person or entity providing it to you may choose to give you a second opportunity to receive the work electronically in lieu of a refund. If the second copy is also defective, you may demand a refund in writing without further opportunities to fix the problem.

1.F.4. Except for the limited right of replacement or refund set forth in paragraph 1.F.3, this work is provided to you ‘AS-IS’, WITH NO OTHER WARRANTIES OF ANY KIND, EXPRESS OR IMPLIED, INCLUDING BUT NOT LIMITED TO WARRANTIES OF MERCHANTABILITY OR FITNESS FOR ANY PURPOSE.

1.F.5. Some states do not allow disclaimers of certain implied warranties or the exclusion or limitation of certain types of damages. If any disclaimer or limitation set forth in this agreement violates the law of the state applicable to this agreement, the agreement shall be interpreted to make the maximum disclaimer or limitation permitted by the applicable state law. The invalidity or unenforceability of any provision of this agreement shall not void the remaining provisions.

1.F.6. INDEMNITY - You agree to indemnify and hold the Foundation, the trademark owner, any agent or employee of the Foundation, anyone providing copies of Project Gutenberg™ electronic works in accordance with this agreement, and any volunteers associated with the production, promotion and distribution of Project Gutenberg™ electronic works, harmless from all liability, costs and expenses, including legal fees, that arise directly or indirectly from any of the following which you do or cause to occur: (a) distribution of this or any Project Gutenberg™ work, (b) alteration, modification, or additions or deletions to any Project Gutenberg™ work, and (c) any Defect you cause.

Section 2. Information about the Mission of Project Gutenberg™

Project Gutenberg™ is synonymous with the free distribution of electronic works in formats readable by the widest variety of computers including obsolete, old, middle-aged and new computers. It exists because of the efforts of hundreds of volunteers and donations from people in all walks of life.

Volunteers and financial support to provide volunteers with the assistance they need are critical to reaching Project Gutenberg™’s goals and ensuring that the Project Gutenberg™ collection will

remain freely available for generations to come. In 2001, the Project Gutenberg Literary Archive Foundation was created to provide a secure and permanent future for Project Gutenberg™ and future generations. To learn more about the Project Gutenberg Literary Archive Foundation and how your efforts and donations can help, see Sections 3 and 4 and the Foundation information page at www.gutenberg.org.

Section 3. Information about the Project Gutenberg Literary Archive Foundation

The Project Gutenberg Literary Archive Foundation is a non-profit 501(c)(3) educational corporation organized under the laws of the state of Mississippi and granted tax exempt status by the Internal Revenue Service. The Foundation's EIN or federal tax identification number is 64-6221541. Contributions to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation are tax deductible to the full extent permitted by U.S. federal laws and your state's laws.

The Foundation's business office is located at 809 North 1500 West, Salt Lake City, UT 84116, (801) 596-1887. Email contact links and up to date contact information can be found at the Foundation's website and official page at www.gutenberg.org/contact

Section 4. Information about Donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation

Project Gutenberg™ depends upon and cannot survive without widespread public support and donations to carry out its mission of increasing the number of public domain and licensed works that can be freely distributed in machine-readable form accessible by the widest array of equipment including outdated equipment. Many small donations (\$1 to \$5,000) are particularly important to maintaining tax exempt status with the IRS.

The Foundation is committed to complying with the laws regulating charities and charitable donations in all 50 states of the United States. Compliance requirements are not uniform and it takes a considerable effort, much paperwork and many fees to meet and keep up with these requirements. We do not solicit donations in locations where we have not received written confirmation of compliance. To SEND DONATIONS or determine the status of compliance for any particular state visit www.gutenberg.org/donate.

While we cannot and do not solicit contributions from states where we have not met the solicitation requirements, we know of no prohibition against accepting unsolicited donations from donors in such states who approach us with offers to donate.

International donations are gratefully accepted, but we cannot make any statements concerning tax treatment of donations received from outside the United States. U.S. laws alone swamp our small staff.

Please check the Project Gutenberg web pages for current donation methods and addresses. Donations are accepted in a number of other ways including checks, online payments and credit card donations. To donate, please visit: www.gutenberg.org/donate

Section 5. General Information About Project Gutenberg™ electronic works

Professor Michael S. Hart was the originator of the Project Gutenberg™ concept of a library of electronic works that could be freely shared with anyone. For forty years, he produced and distributed Project Gutenberg™ eBooks with only a loose network of volunteer support.

Project Gutenberg™ eBooks are often created from several printed editions, all of which are confirmed as not protected by copyright in the U.S. unless a copyright notice is included. Thus, we do not necessarily keep eBooks in compliance with any particular paper edition.

Most people start at our website which has the main PG search facility: www.gutenberg.org.

This website includes information about Project Gutenberg™, including how to make donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, how to help produce our new eBooks, and how to subscribe to our email newsletter to hear about new eBooks.